

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „DAN“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „DAN“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravištvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravištvo: Ljubljana, Frankova ulica številka 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: petletna 15 v, osemletna, poslana in zahvale vrata 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Dolgovrni urednik: Radoje Koren. Lastnik tisk: „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

Unija med Srbijo in Črno Goro.

Platenbriderji za Albance. — Pogajanja z vstaši razbita. — Pred odločilno bitko.

Straža na severu.

Maribor, 25. junija.

Jutri v nedeljo dne 28. t. m. bo praznovalo mariborsko slovenstvo zopet svoj posebno pomemben dan: Razvitje prapora mariborskega „Sokola“.

Ta dan priredi mariborska sokolska župa svoj I. zlet v starodavne Ruše tik Maribora, ob vznožju slovenskega štajerskega zelenega Pohorja. Hkratu bo istega dne dobil mariborski „Sokol“ svoj prapor. Bo to prva narodna zastava, ki jo imajo mariborski Slovenci in značilna bo tem bolj, ker jo bo kot prvi razvil naš „Sokol“. Kdor pozna mariborskega „Sokola“ in njegovo narodno velevažno delo, bo ta dan gotovo pozdravil kot izreden in velepomemben dogodek v slovenski štajerski zgodovini. Nam v Mariboru ni „Sokol“, le telovadna organizacija namenjena samo krepitvi duha in telesa, nam je „Sokol“ simbol naše narodne jakosti, našega narodnega napredka, nam je naš „Sokol“ geslo na boj proti narodnemu sovragu.

Razvil bo naš „Sokol“ svoj prapor. Postavil se bo v eno vrsto je klenega obroča krog slovenske domovine in njegov prapor bo zalagal v pozdrav našim bratom na jugu, vzhodu in zahodu.

Slovenska narodna trobojnica sokolskega prapora bo ta dan pokazala ob bregovih Drave, da ni Slovenec ob severni narodni meji zastala noga, da mu ni omagala boja vajena desnica, da se mu ni skalil vid, pač pa: Da stoji trdno na slovenski svoji zemlji, da je bistro oko spoznalo v pravem času sovraga...

Krasen je ta narodni praznik. Od vinorodnih Slovenskih Gor, od bregov deroč Drave in vznožja zelenega Pohorja tja do sinje Adrije in njenih borcev v največjem slovenskem mestu — Trstu, povsod stopa Slovenec pogumno in neustrašeno na dan. Zbira svoje v boju utrjene moči in struja jih v krepak vol, a nad njim, višje višje, krili slovenski simbol — „Sokol“.

Mlada je še naša sokolska križut, a postala je trdna in danes si osvaja svojo pot zmagonosno in po-

nosno, sebi v čast in slavo, sovragu v onemoglo jezo in strah! Nevzdržna je ta pot in ne pozna nikakršnih zaprek, nikakršnih meja dotle, da vstane docela vsa narodna slovenska meja in zakliče narodnemu sovragu: »Do sem in ne dalje. — Na slovenski zemlji je Slovenec gospodar!«

Maribor in Ruše bosta ta dan pozdravila mile goste od blizu in daleč. Posegli si bodo ta dan v žuljave roke delavca in mehke roke slovenskega ženstva vsi oni, ki z nami čutijo narodno. Sokolski dan štajerske narodne meje naj bo vam dan prepričanja, da gre naša težnja za tem, osvojiti si severni Trst.

Ni to lahko delo; mnogo, zelo mnogo truda in velikih žrtve je še pred nami. A kdor bo spoznal tega dne v Rušah mariborske Slovence in kdor bo videl dohajati raz Pohorja krepke, narodno zavedne. Pohorje, ta bo gotovo uvidel, da razpolaga naša meja še vedno z ogromno množico slovenskega zavednega življa, s slovenskim elementom, v kojega srcu še vedno visoko gori plamen narodne ljubezni.

Mariborski „Sokol“ pa bo ta dan pokazal, kaj more doseči slovenska narodna disciplina v kratki dobi osem let, a pokazal bo tudi, da ni nevarnosti za slovensko stvar, dokler je on — „Straža na severu“.

In da bi stal na straži še dolgo, dolgo dobo let, tie do konca ko preneha vse — v to mu pomozita pogum in sreča sokolska! Na zdar! —

Srbija in Črna Gora.

Veselo sporočilo prihaja iz Beograda. Priobčuje ga zagrebški „Srbobran“, katerega beograjski dopisnik je navadno zelo dobro poučen; njegova poročila so bila vedno zelo zanesljiva.

„Srbobranov“ dopisnik poroča, da je unija med obema srbskima kraljevinama, Srbijo in Črno Goro, gotova stvar in da se čaka samo še na primeren trenutek, ko se ona tudi uradno razglasi.

Srbija in Črna Gora ostaneta tudi na dalje dve državi, ampak imeli bosta skupno diplomacijo (poslaništva, konzulate itd.), skupno

armado, skupne finance, carine in pošte — s kratka, skupno bo vse ono, po čemur se država reprezentira na zunan, t. j. za inozemstvo bo to ena država, kot n. pr. avstro-ogrska monarhija, ali pa celo še bolj.

Urejeno bo to tako-le:

Skupni ministri (vojni, zunanji in finančni) bodo člani srbske vlade v Beogradu, — samo da bodo imenovani sporazumno med obema vladarjema in se že iz tega vidi, da bo skupnost večja kot med Avstrijo in Ogrsko, ker tukaj niso skupni ministri člani niti avstrijske niti ogrske vlade, temveč stojijo čisto za sebe. Večja skupnost se vidi tudi iz tega, da bo skupna tudi pošta (in gotovo tudi železnice), česar med Avstrijo in Ogrsko ni in razlika bo samo v tem, da se bo nahajala na poštinih znamenjih v Črni gori slika črnogorskega kralja, ampak poštna uprava bo skupna.

Zelo važno je tudi to, da se armada popolnoma združi in se bodo črnogorski polki nahajali v posadkah v Srbiji, v črnogorskih posadkah bodo pa polki iz Srbije. Važno je to radi tega, ker se je v zadnjih vojnah pokazalo, da so Črnogorci pač še vedno oni junaki, kakor so bili nekdanj, pač pa niso vajeni modernega vojskovanja in zato jih je toliko padalo na bojiščih. Srbski oficirji bodo izvršili moderno vojno organizacijo in bodo naučili Črnogorce tudi modernega vojskovanja.

Tako se bo v kratkem razprostrala od Save in Donave do Adrije velika in močna srbska država in Srbija dobi prost dohod do morja, kar so njeni sovražniki na vsak način hoteli preprečiti — brezuspešno, kakor se vidi.

Štajersko.

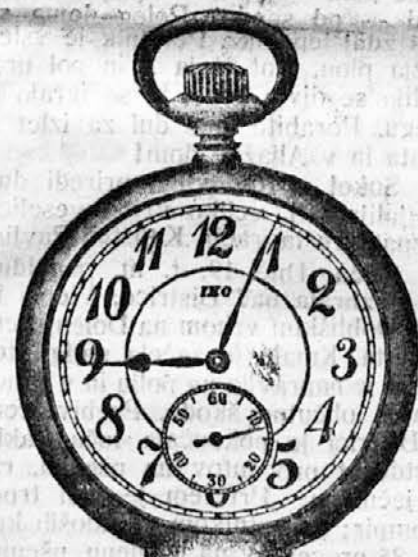
K zadnjemu porotnemu pravoreku. Čim več ima javnost prilike se seznaniti s porotnim dogodkom dne 20. t. m., tim večja in očitnejša je nejevolja v vseh krogih brez razlike narodnosti. Da, v javnosti nadljudje prepričanje, da se je tu izvršil nekaj justični uboj. Pravo mnenje pa se more dobiti o stvari, kdor govori z mariborskimi pravniki, ki so soglasno nazirajo, da je pravorek porotnikov v aferi Roblek ca. Zebot, odnosno „Slov. Gospodar“, monsturno avstrijskega porotnega pravosodstva, ki je zopet dal en dokaz več, koliko je dati na sodbo in razsodbo avstrijskih porot. Res, da je prav, če ima pravico soditi tudi laiki, a znati mora soditi po pravici in vesti. Kdor pa krade na najpodlejši način poštenim ljudem najsvečnejše, kar more imeti svoboden državljan — osebnost, ta mora biti obsojen. Kdor takega človeka ne obsoji, ta mu daje naravnost potuho k nadaljni častikraji, k nadaljnemu zločinu. In to je storil pravorek zadnje porote.

Po kalni vodi ribarijo klerikalci, če trdijo, da se je odklonilo iz strankarskih strani par slovenskih porotnikov pri obravnavi Roblek ca. Zebot. Odklonilo se jih je (če je res!) menda samo zato, ker se jih ni hotelo izpostaviti nevarnosti, da bi prišli v konflikt s svojim pravnim čutom in svojo vestjo. S tem se je torej v tem slučaju rešilo samo par pristašev S. K. Z. event. očitkov. Klerikalni gg. bi za to morali biti k večjemu hvaležni, če se jim je kaj tacega prihranilo, saj imajo še tako preje vse, samo ne ugodno sodbo o izidu te afere, na svoji strani.

Razpust graškega občinskega sveta minulo sredo je kljub vsemu močno presenetil. V ponedeljek so sicer socialni demokratje grozili z demonstracijami, a jih očitno ne bo. Najsi so zastopniki »meščanskega kluba« res v enem oziru kršili s svojim samovoljnim nastopom obč. avtonomijo, so postale razmere v graškem občini, svetu nevzdržne tudi raznih napak uprave. Tako za letošje še ni bil baje določen proračun mesta, da bi bil moral biti postavljen že pred novim letom. O lanskem proračunu se je šele aprila pričelo razpravljati, a bi se bilo moralo že januarja. Razpust obč. sveta se je izvršil mirno. Posle prevzame komisar dvorni svetnik pl. Underrain.

Za volilni proporc. V Gradcu zopet pričenjajo razne stranke delati na to, da bi se za obč. volitve upeljal proporc. O proporc. se je že lani mnogo govorilo in pisalo in so ga zahtevali skoro vsi graški Nemci. Slovenci bi seveda proporc. pozdravili z veseljem, saj bi nam bila z njim možna prilika spraviti brezvestno gospodarstvo nemških klič po spodnještajerskih mestih in trgih pod našo kontrolo. Upamo, da poslanci vztrajajo v bodoče dosledno pri tem, da se v Gradcu proporc. ne dovoli brez garancije, da se ga uvede tudi po spodnještajerskih mestih in trgih.

Št. Ili. Nemška »Südmarka« se je že pri vseh s svojim delom pristudila do skrajnosti. Sedaj se je prijala novega načina, ponemčevanja: pripravljajo nemške naseljence do ženitev s slovenskimi deklet, hkratu pa zahteva, da le te svojo vero zataje in postanejo protestantke. Za to imamo konkretne slučaje na razpolago. Slovenski klerikalci »gospodarji« Št. Ilija, kdaj se zganete in

Zahtevajte novi povečani cenik zastoj in pošiljne prosto.

! Ne pustite se premotiti !
Samo Mestni trg številka 25.

Kupite po nizki ceni in dobro pri svetovnoznani solidni tvrdki

H. Surtner, Ljubljana številka 6.

Lastna protok. tovarna ur v Švici.

Tvrdba H. SUTTNER nima nobene podružnice v Ljubljani in ne drugje.

LISTEK

M. ZEVARO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalje.)

»Kdo ve, ali se ne skriva v tem življenju katastrofa, morebiti še strašnejša od moje!... Gorje! Ali je mari svet res samo širna njiva, na kateri poganjajo cvetovi zla?«

Misel, da je svobodna in vendar že enkrat rešena Henrika, jo je navdala v prvem hipu z radostjo, ki je oživila njeno upadla lica. Bled usmev ji je zalagal na ustnicah.

»Kako lepi ste danes, mamica!« je rekla Lujza in se je prišla pod pazduho. »Že dolgo vas nisem videla takšne... Videli boste, da se vam povrne zdravje. Če bi pa oboleli — saj sem jaz pri vas, da vam bom stregla in vas lečila...«

Deklica je skrivala skrbno svojo tajno srčno skrb; zdela se je zgolj radost in svetloba. Mati je začela zopet upati. Ali, morda se ji je le posrečilo pozabiti, kar je bilo!...

Prvo pa je bilo, da si najdeta bivališče. Majhna hiša v ulici Montmartre je družila v sebi vse predpogoje skromnosti, pokoja in oddaljenosti, ki jo je iskala Ivana. Naselila jo je za nekaj časa in začela graditi z Lujzo načrte za odhod.

Lujza je opazovala mater z globoko skrbjo. Nikoli prej je ni videla tako vročeno; govorila je tako naglobesedno, da so popadale ubogo deklico najhujše slutnje. Se tisti dan je morala Ivana v posteljo. Začelo se ji je blesti. Prvikrat v svojem življenju je doživela Lujza tako težke reči: kljub temu pa ni izgubila glave. Sama se je morala boriti proti zlu, a borila se je le tem hrabreje in vztrajneje.

Dnevi so tekli. Ivana je za enkrat ušla smrti, ki je prežala nanjo. Toda ko je zopet lahko vstala, je spoznala, da je obsojena. Dihala je le še s težavo in ponosno jo je dušilo pogostoma. No, nevarnost je bila odrinjena vsaj za nekaj časa.

Nekega dne sta sedeli v žalostnem razgovoru. Lujza se je silila k smehljaju, mati pa jo je izkušala prevariti, kakor da se ji je vrnilo zdravje popolnoma. Domenili sta se, da odideta jutri iz Pariza. Prav takrat pa je nastalo na ulici zdejci glasno hrumenje. Hiteli sta k oknu gledat, kaj je, ter posneli po razgovorih množice in po nastopu gardnih stotnij, da se vrača kralj v Pariz. Ivana de Pjen je zaprla oknice in spustila zastore. Prizor kraljevega povratka je ni zanimal, pa tudi bala se je, da je ne bi videli zlomiselni ljudje.

Minilo je par ur. Mati in hči sta sedeli druga poleg druge, držali se za roko in poslušali brezbrizno zunanji hrup, ki je delal tišino hiše še

globljo. Zdejci pa sta se zdrznili. Trkalo je bilo zabobnalo na hišnih vratih.

»Kdo neki trka?« je zamrmrala Ivana.

»Mati,« je rekla Lujza z drhtečim glasom, »potrkalo je tako, kakor da bi prosil kdo pomoči!...«

Toda Ivana je zmajala z glavo. Hrup na ulici je še narasel.

»Ne,« je dejala. »Gotovo se je kdo slučajno zadrl v trkalo.«

Čitatelj pomni morda, da je v resnici stari Pardajan nehotel potrkati na hišna vrata.

In ko je Lujza, trepetaje po vsem telesu, nenadoma prebledela, je dodala mati:

»Pomiri se, dete moje. Sicer pa lahko pogledava!«

Vstala je in stopila k oknu. Ko pa je odgrnila zastor, je obstala kakor pribita. Slišala je bila izreči Pardajanovo ime! In to ime je kriknil nekdo med psovskami, grožnjami in rjojenjem sovražstva! Tudi Lujza je priskočila medtem in se postavila tako, da je mogla opazovati dogodek, ne da bi jo kdo videl.

Krog vrat njune hiše je stal polkrog jezdecev, obdajajočih nekoga, ki ga oni nista videli: stisnil se je bil pod strešnik nad hišnimi vrati. Videli ga nista, a slišali sta njegova ime: ti jezdec, ki so se pomikali polagoma naprej, so grozili Pardajanu s smrtjo ali jetništvom.

Pardajan! On! Mož, ki je bil ugrabil Lujzo!

Ali je bila to kazen za zločin? Katera usoda je hotela, da pogine podlež pred očmi Ivane in Lujze? Zakaj njegova smrt se je zdela nezogibna. Zdejci pa se je iztrgal ženskama dvojen krik; odskočili sta v prvem trenotku, nato pa sta pristopili zopet, kakor da ju vleče nekaj neodoljivega.

»On!« je zamrmrala Ivana de Pjen. »Henrik Monmoranski!«

»Vitez de Pardajan!« je šepnila Lujza tiho, sama pri sebi.

»Najin zli duh je tu!« je nadaljevala mati. »Lujza, dete moje, kdo ve, ali naju ni zasledil prokleti Pardajan! Morda je izvedel, da biva tu, pa je privedel svojega gospodarja, da naju ugrabi iznova! Oh, kako strašno in neizprosna je usoda, ki naju preganja!... Toda kaj ti je, hčerka moja?... Ti plakaš?«

»Mati, oh, mati!« je jeknila Lujza in se oklenila gospe de Pjen.

In vsa razburjena je dodala:

»Rešiti ga morava! Ako pogine on, umrem tudi jaz!«

»Rešiti!« je vzkliknila Ivana. »Rešiti koga?... Dete, zavedi se, nikogar nimava rešiti tu... Koga pa vidiva tu razen dveh svojih najkručejših sovražnikov!«

»Ali, mati, verjemite mi, on ni najin sovražnik. Kljub vsemu si ne morem misliti o njem nič neobstenege.«

»O kom pa govoriš?«

»Poglejte, mamica... tu... na levi, tik poleg vrat...«

Ivana de Pjen se je sklonila še bolj skozi okno, čeprav je bila v nevarnosti, da jo zapazijo in spoznajo; zagledala je viteza in zasluhila, kaj se godi v dekličinem srcu...

Toda njen pogled je obvisel na vitezu le za hip. Nenadoma je prebledela kakor prt in oči so se ji razširile od začudenja ob pogledu na nekoga drugega, ki ga Lujza ni videla.

In ta nekdo je bil mož, čigar sliko je čuvala pobožno v svojem spominu, mož, ki ga je častila z neskončno hvaležnostjo — mož, ki ji je bil vrnil malo Lujzo!...

Odmaknila se je od okna.

Kaj se je godilo v njej?

Gotovo je tehtala s sanjsko hitrico ukrepov v nevarnih minutah, kaj je večje in vrednejše vpoštevanja: njen dolg napram temu možu ali njena groza pred Henrikom.

Molčati, prisostvovati klanju, ne da bi se ganila ali rekla besede, je pomenilo toliko kakor zapustiti edinega pod vsem solncem božjim, ki ji je izkazal usmilenje in čigar spomin ji je napolnil oči s solzami, kadarkoli je pomislila nanj. Vmešati se in pokusiti njegovo rešitev, pa je pomenilo, izročiti se strašnemu zatiralcu, ki mu je bila komaj utekla. Toda borba je bila kratka. Prijela je hčer za roko in dejala kratko:

»Pojdiva!...«

poveste ljudstvu kar mu gre? Dekleta vaših lastnih pripadnikov, »Südmärka« kupuje za se in za protestantizem!

Rogaska Slatina. (Uboj.) Kočar Izidor Kuhar je bil že delj časa v sporu s kočarja sinom Lovretom Topolovcem. 21. t. m. sta se srečala na samotni cesti proti Krapini. Topolovec je pograbil kol in vsekali Kuharja po glavi ter mu zdrobil lobanjo. Kuhar je umrl. Topolovca so zaprli.

Maribor. (Razno.) 23. in 24. je pregledoval nadvojvoda Friderik tukajšnji 26. domobranski pešpolk. 24. t. m. se je nato z avtomobilom peljal popoldne dalje. V zadnjem času se vrše take inšpekcije skoro redno. — V mestu in okolici je odrejena poostrena pasja kontumača. Povzročil jo je slučaj o katerem smo že poročali. Psi morajo vsi nositi nagobčnike in biti vrhu tega še na povodcih. — Obesil se je minulo sredo zjutraj z nitnikom na drevesu svojega vrta posestnik in krčmar Jos. Marko, stanujoč Koroška cesta št. 95. Ko so ga našli, je še malo brcal, a kljub rešilnim poskusom umrl. Stori se je to za to, ker je bil pred konkurzom. — Slovenskim dijakom je prepovedan vsak slovenski znak. Nemci na njih nemoteno nosijo. Zlasti se odlikujejo nemški gimnazijci. — Naše »narodne« dame še vedno nemškutarjo. Čudno je to, da se med njimi najdejo take, ki jih soprogji so na najodličnejših mestih slov. jav. življenja. Kdaj bo konec?

Goriško.

Iz Tomaja. V ponedeljek dne 29. t. m. na praznik sv. Petra in Pavla bodo običajni ples na dvorišču g. Antona Lefuta. Del čistega dobička je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

Neki gospod iz Gorice je prišel na Grahovo. Tam je stopil v neko gostilno, kjer je plačal za en vrček piva 1 K 46 v. Poleg tega ga je gostilničar še zmerjal, ko je protestiral, kakor da bi ljudje iz Gorice hodili na Grahovo goljufat za en vrček piva.

Javno izzivanje goriških Slovencev je javna prireditev »Lege Nazionale«. Mesto je dalo tudi letos na razpolago javni telovadni trg in javni mestni park, kjer se bodo pele za Slovence žaljive pesmi in držali goriški polni sovražstva do slovenskih goriških meščanov. Čudimo se, kako morejo naše oblasti dovoliti take prireditve, dočim je vsak korak strogo prepovedan. Čudimo se pa tudi, kako morejo ostati hladni naši voditelji, če pomislimo, kakšen krik zaženejo Lahi vsakokrat če gre za kakšno slovensko prireditev. Slovenci smo žal vse preponožni! Treba bo, da se take prireditve, kakor se vrši v ponedeljek, kratkoma preprečijo!

Goriški Lahi mislijo, da smejo počenjati, kar hočejo. Oni nas tajiijo pred svetom in nas imenujejo navadne tulce ali v najboljšem slučaju goste, in mi ostanemo lepo mirni. Lahi hočejo kar preko nas, dasiravno so jih zadnje občinske volitve zadostil podučile o naši moči. Kadar priredimo mi kakšno veselico letajo laški »prvaki« od Poncija do Pilata in protestirajo, kadar pa imajo Lahi svoje prireditve, se naši voditelji nič ne zmenijo. Resnica je treba pribiti in če je še tako neljuba. Najprej je resnica, potem šele obzir!

S črešnje je padel Karl Markič iz Vrtojbe in si zlomil levo roko. Ponesrečenec pravi, da ga je nekdo potegnil za nogo, pri čemur je izgubil ravnotežje in je moral pasti. Prepehljal so ga v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorici.

Le naprej! Poštni debit za celo avstrijsko državo je odzvet jugoslovanskemu listu »Zajednica«. Na ta način dela avstrijska vlada za narodno skupnost Jugoslovancev in za njihovo udanost do nje! Le tako naprej!

Konfiscirani so bili »pristni goriški Lahi« v »Dnevno« od torka. Resnica oči kolje in menda tudi državna pravdnika! Goriški Slovenci, vi pa le pridno čitate »Dane«, ki se bori za vaše pravice in vam pri naša najrazličnejše vesti, ki jih nimajo drugi časopisi!

Jugoslovansko društvo se namerava ustanoviti. Namen tega društva bi bilo delovanje za medsebojno spoznavanje vseh Jugoslovancev, kakor tudi popolno ujedinjenje v kulturnem in narodnem oziru. Društvo bo nepolitično in najširšega obsega. V kratkem kaj več!

Dnevno.

Ni se jim posrečilo. Med Srbijo in Vatikanom sklenjen konkordat je bil dne 24. junija podpisan. Glavne določbe konkordata so sledeče: Srbija tvori posebno cerkveno provinco z nadškofijo v Beogradu in škofijo v Skoplju. Nadškofija in škofija sta neposredno podrejeni papeški

stolici. Papež ima pravico, imenovati škofa in nadškofa, mora pa osebe, ki jih imenuje, naznaniti srbski vladi, če nima morda kakšnih pomislekov političnega značaja. Veronauk katoliške mladine v vseh šolah je podvržen nadzorstvu škofa in nadškofa. Srbska vlada priznava veljavnost porok, sklenjenih po katoliškem obredu. Člen 15. določa, da se pojejo besede: »Domine salvum fac regem« po potrebi v slovenskem ali latinskem jeziku. — To je kratka vsebina konkordata med kraljem in papežem. Dunaj ni vesel. Kako bi tudi bil. Saj dosedaj je vedno kričal in ž njim vred klerikalci vseh slovenskih narodov, da je med pravoslavjem in katolištvom nepremostljiv prepad. V tej gonji proti srbskemu pravoslavju so se posebno odlikovali seveda slovenski in hrvaški klerikalci in tudi češki niso zaostajali. Češki klerikalci so videli v tem, da so Srbi pravoslavni, zadosten vzrok za napoved vojne in za pobijanje Srbov. Takšni so dandanes Kristusovi služabniki. O hrvaških klerikalcih ne bomo pisali, ker njihovo sovražstvo proti pravoslavju je že pobesnelost. Za slovenske je stvar težavna. Klerikalna stranka ima za seboj precejšen del naroda in ni čudno, da se tudi v tem delu najde še precej ljudi, ki pošteno slovensko in jugoslovansko čutijo. Da bi to čuvstvo pregnali, si razni ljudje v »Slovencu« na kriple prizaidevajo očrtni pred ljudstvom pravoslavje in staroslovansko bogoslužje. Sedaj je pa konkordat tu in blatenje bi bilo nelogično za papeževe služabnike. Toda klerikalci niso nikdar v zadregi. Jo že najdemo in tako je našel Ušeničnik, ki ga klerikalci celo učenjaka imenujejo, našel je in razkril strmečemu svetu, da je jugoslovansko gibanje sad framažonov. No, lep učenjak, ki trdi takšne nezmisle. To bi se podalo dunajskemu Bieloahlavku — Ušeničniku: ne. Toda klerikalci, kadar gre za narodne ideale, takrat ne izbirajo sredstev; ni jih izbral niti Mahnič, pa jih tudi Ušeničnik ne more. Samo eno je sedaj dejstvo: v obeh resnih ljudi je Ušeničnik padel, ker je dokazal, da mu je sociološka abeceda neznana. In hoče biti sociolog! Toda to je minogrede. V konkordatu je pa ostalo temno vprašanje jezika v cerkvi. Dunajski kristjani pravijo, da so dosegli Avstriji vseh s tem, da ne bo vpeljana staroslovanska bogoslužba. (Avstrijski patrijot ne more trpeti, da bi vernik v svojem jeziku Boga častil.) Trešić-Pavičič pa pravi, da je tudi to uspeh, kajti se vsaj klerikalizem ne bo mogel širiti, ker ljudstvu je latinsčina zoperna. Kakor se obrača in obrača — Dunaj ne more triumfirati in lepe nade, kako se bo vmešaval v srbske notranje zadeve, so šle po vodi.

Blstva t. zv. »četvorne konvencije« nekateri naši listi ne razumejo, ker sicer ne bi pisali, da je Srbija Avstriji nekaj koncedirala s tem, da raztegne določila te konvencije na vse svoje železniške proge (v poštve pride za sedaj samo ena), ki se dotikajo avstrijskih (oz. ogrskih ali bosanskih) prog. Četvorna konvencija je bila svoječasno sklenjena med Avstrijo, Ogrsko, Srbijo in Turčijo radi proge Dunaj - Budimpešta - Belgrad - Solun in glavna določila te konvencije je, da morajo veljati za blago iz vseh teh štirih držav na celi tej progi enaki tarifi. Na srbski progi ne smejo biti za blago iz Turčije, Ogrske in Avstrije višji tarifi kot za srbsko blago, enako ne smejo biti na avstrijski, ogrski in turški progi te železniške zveze med Dunajem in Solunom za srbsko blago višji tarifi kot za avstrijsko, ogrsko ali turško blago — skratka: na progi Dunaj - Solun morajo veljati enaki tarifi za blago iz Avstrije, Ogrske, Srbije in Turčije, vse te države so enakopravne. Turčija sedaj nima več svojega ozemlja ob tej progi, na njeno mesto sta prišli Srbija in Grčija, ampak konvencija ostaja v veljavi. Ako je pa Srbija privolila v to, da se določbe konvencije raztegnejo tudi na nove proge, na zvezo med srbskimi in bosanskimi železnicami — (ta zveza se mora še le ustvariti), ni to nobena »koncesija« z njene strani, ker bo ugodnost od tega imela ravnotako ona kot Avstrija. Ves ta sporazum se je dosegel po načelu: »Dajte, da ti meni daš« in smešno je govoriti o koncesijah od strani Srbije.

Nemci zdihujejo, da so preveč pravični. Ko bi cigan zdihoval, da je preveč pošten, bi se mu smejali. Kaj šele, če grški »Tagblatt« zdihuje, da so Nemci preveč pravični! Čujte in strmite: Ze Klopstock je baje Nemce svaril, naj ne bodo tako pravični. Kako prizanesljivi so Nemci v Galiciji, Bosni, Rusiji itd. zdihuje ta list. To pa to — Nemci pa pravičnost!

Žive lavretanske litanije. Po poročilu »Vorarlberges Blatt« je rekel posvečeni škof dr. Waitz v Feldkirchnu povodom ustanovnega občnega zbora strokovnih učiteljev, da obsegajo lavretanske litanije ves ženski program, kojega imajo izvršiti učiteljice. Da bi izpolnile ves pro-

gram, je malo preveč zahtevano, vsaj je že veliko dovolj, če le nekateri točke n. pr. posoda duhovna, posoda časti vredna, posoda vse svetosti, stolp slonokoščeni, skrinja miru in sprave, vrata nebeska, prbežališče grešnikov ali celo matji prečista, mati brez madeža itd. Naj bi si le kdo drugi upal oddale kaj takega namigniti, to bi grmelo brezvercev in zasramovalcev sv. vere.

Gledališka predstava v Kranju. Članov slov. gledališča pod vodstvom režiserja Danila iz Ljubljane, se vrši v soboto 27. junija in ne v nedeljo, kakor smo poročali. Vprizori se francoska slika iz življenja od Emila Girardina. Pri tej predstavi nastopijo dame: Bukšekova, Juvanova, M. Danilova, Gasparjeva in mala Silva ter gospodje Grom, Drenovec in Danilo. Orkester za sceno iz prijaznosti oskrbi prostovoljno gasilno društvo v Kranju. To je zadnja predstava, ki jo uprizore v Kranju slovenski igralci v tej sezoni, zato je upati obilo obiska.

»Slovenski Sokol« v Gradcu je priredil dne 14. junija vrtno veselico. Kljub temu, da je bilo slabo vreme, je veselica dobro uspela. Nastopile so Sokolice (proste vaje) in sicer prvi v Gradcu. Dobra kot nastop Sokolic je bila tudi telovadba članstva. K prosti zabavi je nazjadrje tudi pripomogel tamburaški koncert, ki so ga proizvajali tamburaši iz »Domovine«. Društvo se tem potom najresneje zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da je veselica tako dobro uspela.

Kres na Kumu. V soboto 4. julija na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda bodo zgali na Kumu velikanski kres. Ker je Kum znan kot ena najlepših kranjskih razglednih točk, se nadejamo ta večer velike udeležbe. Nace ima dobre kapljice dovolj in prenočišč tudi ne manjka. Na veselo svidenje torej na Kumu pri kresu. Železniške zveze so zelo ugodne.

Vilfanova kočna na Begunjski se odprla dne 28. t. m. Oskrbovana bo z vsem, kar si turistovski srce poželi. Odbor se ni strašil ne stroškov, ne truda — samo da zadovolji obiskovalcem. Flora — znana kot najlepša in najpestrejša, se razvija čudovito. Prve munke in planinke Ti kličejo: »Dobro došli«!

Aljažev dom v Vratih je odprt in z vsem preskrbljen. Dobra kuhinja, gorka in mrzla jedila, cvček in bizeljec v steklenicah. Restavracija vodi g. Dobišek, ki s priznanjem že devet let vodi ta naš najlepši planinski hotel, ki ga obiskujejo tujci od vseh strani. Naj ne bo Slovenca, ki bi ne poznal našega očaka Triglava vsaj — od spodaj. Poleg doma se vidi zdaj lep plaz. Peričnik je vsled dežja plon. Pot traja 2 in pol ure. Vidijo se divje koke, ki se igrato v snegu. Porabite lepe dni za izlet v Vrata in v Aljažev dom!

Sokol v Radovljici priredi dne 12. julija t. l. veliko vrtno veselico v znani restavraciji Kunstelj-Pavlin.

Toča. Dne 19. t. m. popoldne se je zbrala nad Bistrico. Vidoši in nad Dobliskim vrhom na Dolenskem nevihta. Kmalu je začela padati toča, ki je napravila na polju in v vinogradih občutno škodo. Prebivalcem v Bistrici je pokončala toča kakih šestdeset procentov na pšenici, rži in ječmenu. Pri tem je tudi trpel krompir; posestnikom v Vidoših kakih 25 procentov na ječmenu, pšenici in rži in 50 procentov v vinogradih; posestnikom na Dobliskem vrhu 50 procentov v vinogradih.

Smrtno nevarna poškodba. 17-letni kajzarjev sin Janez Balantič se je začel me delom na cesti v Kisovcu pri Zagorju pripraviti iz neznanega vzroka s svojim tovarišem Florjanom Čevko. Prepri se je končal s tem, da mu je Čevka porinil v život nož do pljuč. Poškodba je smrtno nevarna.

Prijet rokomavhar. Dne 21. t. m. je orožništvo aretiralo v Studencu pri Krškem leta 1887. v Lipljah, občina Planina pri Logatcu rojenega Franceta Poženela, ki je izvršil v zadnjem času v okrajih Novo mesto in Krško več tatvin. Pri njem so našli: dvanaest žepnih ur, enajst verižic, štiri zlate prstane, 1 krizavec, 1 tolar Marije Terezije, 79 K 59 v denarja v gotovini in eno tujo delavsko knjižico. Poženela je orožništvo izročilo okrajnemu sodišču v Krškem.

Ogenj. Dne 22. t. m. popoldne je izbruhnil v vasi Pristavica, občina Zagorica v litjskem okraju ogenj, ki se je silno hitro razširil in ki je uničil osmim tamošnjim posestnikom deloma gospodarska poslopja. V ognju je zgorelo tudi 22 prašičev. Človeških žrtev hvala bogu ni. Skupna škoda znaša 126.000 K, zavarovalnica pa samo 18.600 kron. Na mesto nesreče sta prišla gasilni društvi iz Velike Lake in iz St. Vida pri Stični, kakor tudi orožništvo iz Sent Vida. Zažgal je neki petletni otrok, ki se je igral z vžgalicami.

Drago spanje. 37letni posestnikov sin Matija Žužek iz Juršic je prišel pred kratkim v družbi več fantov v neko tamošnjo hišo, kjer se je pra-

znovala svatovščina. Žužek se je napil in je v svoji pijanosti pokazal tudi — stokronski bankovec. Nato je šel spat v sosednjo sobo. Ko se je pozneje vzbudil, ni bilo bankovca nikjer.

Tatvina. Neki srednje visok, vitek, v sivo obleko oblečen fant s sivim klobukom na glavi, najbrže kak delavec, se je spazil te dni v odsotnosti domačih ljudi v hišo posestnika Franceta Sušnika na Vačah in je odnesel iz nezaklenjene sobe zlato amerikansko žepno uro, ki je visela na zidu. Ura je imela navaden pokrov z napisom »Limitat - Adjustat«. Tat je ukradel tudi srebrno veržico s kompasom, ki je imel na notranji strani vrezani črki F. S. Na verižici je bil obešen dolar in stara srebrna desetica. Po izvršeni tatvini jo je tat pobrisal v smeri proti Kozarjem.

Nadležni in hudoben gost. Oni večer je prišel neki 18letni pijan fant — domaćin v gostilno Martina Ovna iz Sadinja vasi in je začel brez vzroka razsajati, vsled česar so mu pokazali vrata. Fant se je razjajcal, razgrajal je naprej pred gostilno, razbil je več šip na oknu in je metal kamenje v hišo.

Z voza je padel hlapec Ferdinand Urbančič iz Gorenje vasi pri Zaplazu na Dolenskem. Zlomil si je desno ključnico.

S črešnje je zletel. Sedaj se obirajo črešnje in tudi Franc Škerli, učeneč ljudske šole v Smihelu pri Novem mestu jih je hotel pokusiti. Splezal je na črešnjo in je padel dol. Poškodoval si je desno nogo v kolku.

Pri gašenju se opekli. Užitkar Franc Gliha iz Pristavice se je opek pri zgoraj omenjenem požaru na desni roki in na glavi, ko je šel v hlev rešiti kravo.

Cirkularna žaga je odrezala palec desne roke tovarniškemu delavcu Gregorju Pircu iz Radohe.

Strela sežula in sekla človeka ter ga pustila živega. Pod tem naslovom poroča tržaška »Edinost« naravnost neverjetno zgodbo, ki jo je doživel Jakob Grgič, posestnik na Gropadi na cesti med Bazovico in Gropado. Jakob Grgič je šel v Bazovico k zdravniku. Na poti nazaj ga je vjela nevihta in stopil je pod neki hrast z dežnikom v roki. Čez nekaj časa se prebudi in gleda začudeno okolo sebe. Sedel je na tleh in ni imel čevljev na nogi. Gleda okoli sebe in jih vidi ležati kake tri metre proč. S težavo je vstal; komaj vstane, že mu padajo hlače z nog. Prilne hlače in išče gumbov. Gumbov pa ni nikjer. V tem, ko se je Grgič trudil s hlačami, so prišli tam mimo drugi ljudje, ki so mu pomagali — mož je bil namreč jako oslabil — nazaj v Bazovico k dr. Reji. In ta je konstatiral, da ima Grgič na dlani leve roke rano, kakor bi mu bil kdo z revolverjem ustrelil v dlan, na peti leve noge rano, kakor bi bila iz nie izšla ravno ista, v dlan leve roke iz revolverja izstreljena krogla, in na treh prstih desne noge, na vsakem enako rano kakor na peti leve noge. Poleg tega je imel Grgič na levem boku precejšnjo opekline, a po obeh nogah doli do členka, na vsaki rdečo progo, kakor bi imel na sebi generalne hlače. — Zdravnik dr. Reja je na ta način konstatiral, da je strela udarila najprej v hrast, pod katerim je stal Grgič; s hrasta je skočila na konec dežnika in šla z njega preko leve Grgičeve roke po vsem nglevem telesu ter izšla iz njega v zemljo na peti leve in na treh prstih desne noge. Strela mu pa ni nič hujšega, nego to, da ga je popolnoma sežula in mu snela hlače: razstopila ali odnesla mu je namreč od hlač vse gumbke, ki so bili kovinasti. Grgič je pa — razum onih opeklin in onih malih ran — popolnoma čil in zdrav. — In da je bila to strela, dokazuje dejstvo, da so ljudje v Bazovici in v Gropadi slišali, da je ravno v onem času tam treščilo, dočim edini prizadebli Grgič ni slišal treska, ne videl bliska.

Za »Sokolski dom« na Vrhniki je darovala mesto venca na krsto umrle ge. Ivane Jelovek cenj. rod. bina nadsvetnik Kobal-ova 15 K. — Na lovski večerji v gostilni »Mantua« nabral g. Jos. Jurca 25 K 40 v. — Dalje se je nabralo po nabiralnikih v sledečih gostilnah: Pri »Jurci« 26 K 66 v, pri Kočevanju 14 K 51 v, pri »Mantua« 4 K 20 vin., in pri »Korenčanu« 3 K 36 vin. Skupaj 75 kron 70 vin. Vsem darovalcem najiskrenejša zahvala! Na zdar!

Ljubljana.

Je že hujše kot na Hrvaškem. Včeraj smo priobčili vest o delovanju kornega poveljnika Rhemena v Zagrebu, ki vidi povsod — veleizdajo. Hrvatski list »Narodno Jedinstvo«, ki izhaja v Zagrebu, je te stvari nemoteno prineslo — »Dan« seveda, ker izhaja v Ljubljani, je bil konfisciran.

Prava pot. Gremij trgovcev v Ljubljani se je danes pritožil proti

prepovedi vsesokolskega zleta na ministrsko predsedstvo, ministrstvo za notranje zadeve, trgovinsko ministrstvo ter c. kr. deželno vlado za Kranjsko. Tako naj bi storile še druge korporacije, ki so vsled prepovedi sokolskega izleta gmotno prizadete. Naj bi se vendar prebivalstvo Ljubljane zavedlo, da ni samo davkoplačevalec, temveč državljani s pravicami. Če plačujemo davke, vendar ne sme in ne more država delati in izdajati ukrepe, ki so naravnost proti mojim življenjskim interesom. Posebno naj bi se ganile: mesarska zadruha, zadruga pekovi in kolačnikov, brivcev, gostilničarjev, sodovičarjev itd.

Eksekutivni odbor narodno-napredne stranke je v svoji seji dne 25. junija 1914 z ozirom na odredbo državne policije, ki prepoveduje sokolski zlet za dneve 15., 16. in 17. avgusta — to prepoved vzel z obznanjem na znanje, ker so pri tem v močehni smeri oškodovani gospodarski interesi, ne samo mesta Ljubljane, temveč cele kranjske dežele sploh. Vendar pa upa eksekutivni odbor, da bo državna oblast, upoštevajoč gospodarske ozire, prepoved dvignila.

»Tlho, tlho, le počasi, da stopinja se ne glasi« — tako so stopali predsinocnjem naši nemčurji na podoknic. S svečami v rokah so se bližali od vseh strani na Bleiweisovo cesto. Tam so na prazni ulici nekaj zapeli. G. Schwarz je bil precej v zadregi in se je zahvalil s par besedami. Kakor se sliši, so Nemci priredili to podoknico g. Schwarzu za slovo, ker baron Schwarz odhaja.

Policija ima zdaj skoraj zmlaj »Bereitschaft«. Poleg tega se morajo stražniki učiti za neko skušnjo in to v nemškem jeziku. Ubogi stražniki pridejo komaj do počitka. Skušnje bi se prav lahko vršile slovensko pa mučijo ljudi s švabščino. Baje morajo ravno oni, ki manj nemščino obvladajo, znati cele strani z glave, dočim drugim tega ni treba. Praksa bi bila pri policiji bolj potrebna — nego take papirnate sitnosti.

III. produkcija »Glasbene Matice«. Dvorana je bila sinoči polna, kakor pri koncertu; tudi sicer je bil to pravi koncert. Nastopili so štirje umetniki oz. umetnice na klavirju: Gdčne.: Josinova, Maroltova, Mačherjeva in gospod A. Ravnik. Vsi so želi burne aplavze, posebno gospod Ravnik. Gosp. Kovac se je opravičil, zato pa je dosegel Lilleg krasen uspeh s svojim lepim baritonom. V njem smo videli pevca, ki ima dovolj možnosti, da si pridobi novih uspehov v bodočnosti. Pod vodstvom gosp. Vederla je nato nastopila skupina goslarjev (okoli 16 godbenikov), ki so fino podali: koračnico iz »Dna poletne noči«, »Carmen« in »Si j'ai te roi«. Občinstvo je navdušeno ploskalo. Taki uspehi delajo čast »Matici« in njenim učiteljem. Večer je posetil tudi g. nadzornik Hubad.

K notici z dne 24. t. m. Erzihungsanstalt — Mahr, moramo pripomniti sledeče: Zgodilo se je, kar se nismo nadejali, da je g. prof. Schaffer pripoznal vse, kar se mu je v tem cenjenem listu očitalo, za resnično. Še enkrat je pa povdarjal, da ni mislil z besedo »Windische Hund« žaliti, temveč on se opravičuje, da je beseda Windisch prišla od Wind (veter). Ako je že res hotel rabiti besedo Wind mesto Windisch, moralo bi biti »Windige Hund«. Tako gosp. prof. in nič drugače. (Njegov prekljic je bil že itak objavljen.) Pozivljati tudi pisca, naj priobči popravek zgornaj omenjene besede v tem smislu kakor se on opravičuje. Res, smešno, on hoče, da bi ni njega prali pred javnostjo s tem, kar je on zakrivil z zgornaj označeno psovko vsem Slovencev.

»Der Schuft soll sich selbst melden«, tako je rekel profesor Sch. pri Mahr, ko smo prinesli nekaj cvetk iz njegovega »polja vzgojeslovnega«. Reknel je tudi, da zdaj ne bo več »simfali«, ampak bo dijake drugače potipal. Bomo videli.

Izkoriščanje otrok. Spedicijska firma Ranzinger pusti iz skladišča pokraj južne železnice od otrok prepeljavati stvari na postajo južne železnice. Tako je 24. t. m. dečko še ne 10 let star, peljal mimo nove vojašnice voz, na katerem je bilo okoli 5 meterskih stotov naloženo. Deček ni mogel po slabi poti naprej in je jokaje pustil voz s prtljago na cesti ter se nazaj vrnil k Ranzingerju, da mu naj kdo pomaga, ker on sam ne more naprej. Kaj je Ranzinger nato ukrenil, ni mi znano. Dečko je prišel nazaj k vozu in je čakal na pomoč. To se pravi trpinčiti otroke.

»Ne želi svojega bližnjega blaga.« To božjo zapoved si bo najbrže dobro zapomnila gospa M. Pred nekaj dnevi je našla na ljubljanskem trgu 16letna Angela Žitnik denarnico, v kateri je bilo okoli 2 K 40 vin. denarja. Dekle je takoj vprašalo, kdo je denarnico izgubil in gošpa M. se je takoj priglasi, češ da

je njena. Toda Zitnikova ji ni hotela denarnice dati, ampak jo je vprašala, koliko je v njej. Gospa M. ni mogla natančno povedati in je rekla, da se ne spominja. Med tem pa je prišel tržni paznik, ki je denarnico vzel in je rekel gospojni M., da jo bo dobila na policiji. Par minut na to pa je prišla gospa Černetova, žena železničarja, ki je denarnico res izgubila. Povedala je, koliko je bilo v njej, kar se je z najdeno svoto vjemalo. Rekla je tudi: Saj za tistih par grošev mi ni, ampak ključek bi rada dobila, ker sicer ne morem v omaro. Paznik je pogledal in je res bil ključek v denarnici. S tem je bilo jasno, da je denarnica last gospoje Černetove. Policija je gospo M. naznanila, da si je hotela prilastiti tujo denarnico in je dobila včeraj 24 ur zapora.

— **Sokol I.** ljudno opozarja svoje člane in članice, da bo pri telovadbi in veselici prireditvi 5. julija tudi srečolov na žive dobitke. Če se v bodočih dneh pri njih oglasi za pobiranje legitimiran brat ali sestra, naj izvolijo po možnosti nakloniti kako živo malenkost. Prostor na parcelah »Kmetijske posojilnice« je senčnat in se bo že z vzporedom lahko začelo prejš. Vsem udeležencem bodo na razpolago raznovrstne ugodnosti v šotorih, kakor še dosedaj na nobeni prireditvi »Sokola I.« Na svidenje torej 5. julija vsi, kar vas je slovensko čutečih.

— **Razstava risarskih izdelkov** na mestnem dekliskem liceju, ki se odpre danes, bo gotovo zanimala vsakega prijatelja risanja in lepe umetnosti. — Razstava je v vsakem oziru zanimiva, lepa in poučna. Ne vem kaj bi bolj hvalil, razvidno stopnjevanje napredka, umerjeno tehniko lepe kombinacije, pestrost barv, ali fino izrazovitost, ali plastiko ali nežnost v izbiri predmetov. Veliko risb je mojstrsko dovršenih. Kratko, kogar zanimajo te vrste izdelki naše inarjivne mladine, mu rečem: »Pojdi in oglej si!« Gosp. prof. Sičnu pa čestitamo na tako lepem uspehu. Razstava se zaključuje, žal že jutri v nedeljo ob 12. uri.

— **Nogometne tekme s »Haškom«** so ob enem zaključne tekme prvega moštva »Ilirije« v pomladanski sezoni. Kakor je splošno znano, so te vrste športne prireditve združene s precejšnjimi stroški in navadno končajo v ljubljani tekme z manjšimi moštvami. Kljub vsemu temu se »Ilirija« ne straši dela in stroškov, da nudi našemu občinstvu res tudi kaj prvovrstnega. Tudi letos si hoče pridobiti za počitnice iz Prage trajnerja, da spopolni do jeseni svojo formo in da more do tedaj izvesti svoj program, namreč dati občinstvu priložnost, da si ogleda tekme z uglednimi klubi iz Gradca, Dunaja in Budimpešte. To vse pa bo »Iliriji« mogoče izvesti le, ako uvidi, da ima v občinstvu podporo. Zato naprošamo prijatelje nogometnega športa, naj agitirajo med svojimi znanci, da se tudi ti udeležijo tekem s »Haškom« in da tako pridobijo športu novih prijateljev. S tem si pripravljajo že za jesen res lepe športne užitke. Pri tem se pa poslužite nakupa vstopnic v predprodaji po znižanih cenah. Prijatelji športa, na delo tedaj za dobro športno stvar!

— **Za nagrado »Ilirije«**, razpisano za gledalce tekem s »Haškom«, vlada med občinstvom splošno zanimanje. Vsestransko se ugibajo rezultati in videti je, da ta novost našemu občinstvu ugaša. Da pa posamezni konkurenti ne bodo oškodovani, se jih opozarja, da ne pozabijo napisati v čegar prid mislijo rezultat. Zaradi olajšanja dela kontrolni komisiji »Ilirije« bi bilo priporočati, da vsi konkurenti napišejo rezultat, kakršnega si mislijo v prid »Ilirije«, da torej izrecno pristavijo: »v prid Ilirije«.

— **Hrvatski akademiki v Ljubljani.** »Hašk« je vodilni hrvatski športni klub, ki vživa v Zagrebu splošne simpatije, čigar športni prostor je klub precejšnje oddaljenosti najbolj posejan in pri čigar tekmah je opaziti vedno tudi mnogo nežnega spola. Zeleti bi bilo tedaj, da naše občinstvo hrvatskim akademikom izkaže pri napovedanih tekmah isto naklonjenost kot jo uživa v Zagrebu, da gostje ponesejo s seboj v domovino ne le dobre utiske glede športa, marveč tudi glede misli za šport našega občinstva. In to jim niti ne bomo pokazali s številnim postopkom.

— **Gasilska župa ljubljanska** napravi v nedeljo dne 28. t. m. župni zlet na Viču. Društva se zbirajo ob 9. uri zjutraj pred »Mestnim domom« in odkorakajo — z godbo kranjskega gasilnega in reševalnega društva na čelu — ob pol 10. uri dopoldne. Pred odhodom se vrši v »Mestnem domu« seja župnega odbora, po prihodu na Vič pa pri Jelačnu občni zbor Slovenske zveze prostovoljnih gasilnih društev na Kranjskem. Gasilno društvo na Viču praznuje namreč to nedeljo svojo 40letnico in te

se izletniki udeležijo. Gostje, ki se hočejo udeležiti zleta, so dobrodošli in tudi ti se zberajo ob 9. uri pred »Mestnim domom«.

— **Izlet pevskega društva »Slavec« v Škofjeloško** se vrši jutri v nedeljo 28. t. m. Ob 4. uri popoldne vrši se v Škofjeloški na prostem dvorišču restavracije »pri Guzelju« ljudska veselica. Odhod iz Ljubljane bo ob 2. uri popoldne iz državnega kolodvora (Siška). Odhod iz Škofjeloke pa ob 11. ponoči. Torej časa dovolj za prijetno razvedrilo. Zato pa v nedeljo v Škofjeloško.

— **Vič.** Dne 19. julija 1914 priredi »Sokol« na Viču javno telovadbo spojeno z vrtno veselico na vrtu gospoda Balija (pri Bobenčku). Torej pridimo na ta dan vsi na Glince in pokažimo, da znamo tudi mi ceniti sokolsko vztrajnost mladega viškega »Sokola«. Podpirajmo omenjeno telovadno društvo gnotno in moralno, ter dokažimo s tem, da le na ta način bode lahko krute sovražne napade odbiti. Dolžnost nas veže, da se te javne telovadbe polnoštevilno udeležimo, ki bode nam pokazala nastop telovadencev prostih vaj in vaje na različnem orodju za III. vsesokolski zlet v Ljubljani. Vživali pa bomo tudi sladke urice ob zvokih godbe in pri kozarcu ružnega vinca. Na svidenje vsi dne 19. julija t. l. na senčnatem vrtu gostilne pri Bobenčku. Vičan.

— **Kje je Coletti?** Najveselejša in najporednejša kino-burka od F. pl. Schönthana z Magdo Lessing v glavni vlogi predvaja se od danes naprej v kinematografu »Ideal«. Za »Coletti« je mnogo zanimanja in gotovo bo ta burka imela tudi v Ljubljani najslajnejši uspeh kakor povsod, kjer se je dosedaj predvajala. Uprizorjena je bila v Berlinu 400krat in na Dunaju 300krat z največjim uspehom. Igra vzbuja viharje smeha in kdor se hoče dobro zabavati, naj poseti te dni kinematograf »Ideal«.

— **Otroci kapitana Granta**, po slovitem romanu Jules Verneja, imela je včeraj pri prvotnih predstavah v Grand Elektro-Bioskopu v Lattermannovem drevoredu najslajnejši uspeh. Ta veleznimiv film predvaja se še danes, v nedeljo in ponedeljek. Nikdo naj ne bi zamudil tedati si to senzacijo. — Cene navadne!

Trst.

Danes prinašamo nekaj cvetk z vrta Dolenc-Ozonijskega. To seveda je mimogrede. Ker vidimo, da je tržaško pošteno ravnanje res malobrižno do skrajnosti. (to vidimo že v dostavljanju naših pismen, ki se noče izboljšati kljub pritožbam) bomo o tem vrtu še govorili. Radovedni smo le, kdo bo imel od tega dobiček in kdo koristi. Sicer pa konstatiramo, da naša javnost prav dobro pozna te razmere že zaradi Dolence. Če ne bo boljše, ne bomo odnehali; vedite, da imamo gradiiva več kakor nam ga je mogoče objaviti, in da stoji za nami javnost, ki na take nesramnosti gotovo ne bo vedno molčala!

Prejeli smo: Kranjska pomoč tržaškim Slovincem, ali kako podpirajo nekateri naš narodni boj v Trstu. Blizu postaje Prestranek je vas Orehek. Tam kraljuje graščak E. Dolenc. Kakor je slovenski javnosti že znano, ima v svojem področju prevažanje pošte v Trstu. V službi ima tudi zloznega slovenozorca Ozonija, ki odpušča slovenske postiljone brez vzroka iz službe. V mislih imamo slučaj Furar-Prelogar. Dolenc, kakor vse kaže, tudi ta odpust odobrava, kajti v nasprotnem slučaju bi ne bilo mogoče, da bi po tej veliki krivici sedel na milostnem stolu še vedno tisti Ozonij, kateri je danes zaradi svoje krutosti in krivičnosti povsod tako razvit. Dolencu je Ozonijevo postopanje menda prav, poleg tega pa mora biti ta mož jako dobro zapisan tudi pri dvornem svetniku Pattayu. (Hudobneži pravijo, da hodi Dolenc k Pattayu na pojedine.) Zdi se, da sta tudi sicer ta dva gospoda v jako dobri zvezi, kajti zelo čudno bi bilo, ko bi imel Pattay brez vsake botrinske odkupnine vsak hip na razpolago Dolenceve konje in voz. Skoro da se ne ve, kateri izmed teh dveh gospodov je drugemu bolj naklonjen. — Pattayev odgovor na pritožbo v zadevi Furar-Prelogar je bil torej popolnoma »korekten«, kajti če bi se bilo zgodilo kako drugače, bi morali reči, da je Pattay čudno postopal. Če bi bil dvorni svetnik Pattay nastopil drugače, bi morala Dolenc in Ozonij zopet uslužbiti odpuščena postiljona Furarja in Prelogarja. Ker pa se je bal Pattay za kočijo in konje, je odobril zadevo v tistem tonu, v kakršnem sta jo sestavila gospoda Ozonij in Dolenc. Pattay je torej ovrzel to, kar je napravil njegov namestnik dr. Tobias v delav-

nem redu za postiljone. — No, če bi bilo vzlic tem homatijam v Dolencem kamnu — srcu kaj ognja do ubogega delavca, ki je bil krivično odpuščen, bi se moral takega dejanja umakniti. Toda Dolenc ni kljub letom še našla narodnost. Upamo, da ga tudi ne bo, kar je obžalovati. Dolenc naj torej po takih javnokrivičnih škandalih nikar ne toži, da se ga napada po »asopisju«. Kdor zadevo pozna, mora priznati, da se je z njim govorilo še preveč gentlemansko. O njegovih »vplivih« — če bo treba — pa prihodnjič natančneje!

Opozorjamo na shod NDO. pri Sv. Jakobu, ki se bo vršil v nedeljo ob 10. uri zjutraj v »Delavskem konsumnem društvu«. Na tem shodu bo treba energično nastopiti proti regnikolom, ki so s svojo invazijo prišli že tako daleč, da ogrožajo eksistenčne pogoje našega delavca. Nedeljski shod naj bo protest proti tistim ubežnikom, ki so se vsled svojih nečistih rok zatekli v Trst, kateremu bi radi pomagali s svojimi poboji zopet na italijanska tla. V nedeljo bo govorilo delavstvo proti svojemu najhujšemu nasprotniku.

— **Mizerija hrvatskih šol.** Pod tem naslovom prinaša včerajšnji »Piccolo« članek, v katerem govori o šolskem vprašanju na Hrvatskem in v Trstu. Težko je zadelo Italijane vest, da je prišla hiša v ulici Orologio v slovenske roke. Oni dan so se Italijani nad tem dogodkom zgledovali in nas zasmejovali — danes je ton članka, v katerem se govori o nas, popolnoma drugačen. Tudi se zadnjič ni govorilo o hrvatski šoli, ampak o slovenski. In glej, kaj so napravili Italijani! Ker so jim Slovenci zaprli usta, so se spravili nad Hrvate. In so napisali statistiko. Koliko je v Hrvatski šol, koliko učnih moči in koliko analfabetov. Pri tem delu jim je pomagala tudi »Südslavische Rundschau«, o kateri piše »Piccolo«, da »ni niti švabski, niti italijanski, niti mažarski list«. Da pograbi Italijani vsako stvar, je pač razumljivo, če pomislimo že samo na to, da nas ob vsaki priliki skušajo zanikati. No, mislimo, da bi si »Piccolo« tudi bolj opomogel in ne samo pomagal, ko bi prinašal statistike analfabetov, ki prihajajo iz regna v Trst.

— **Kaj bi pa bilo,** vzdihuje »Piccolo«, »če bi otroci tistih 2000 Hrvatov v Trstu obiskovali italijanske šole?« Mislimo, da bi ne bilo prav nič drugega, kakor da bi bil Trst za par napadalcev številnejši. Dosedaj je namreč izkazalo, da so med napadalci najhujši porenegateji Slovenci in Hrvati.

— **Piccolo** se ne delectira zgolj nad šolami v Hrvatski, temveč tudi nad šolami v Kranjski. O šolah v Trstu pa noče govoriti, ker ve, da bi s tem udaril po glavi samega sebe.

— **Ginnastica**, društvo, ki je zaradi svojih dejanj že dobro znano, priredi v kratkem na Montebellu telovadne tekme. Menda vendar ne z bombami?

— **Flavija Steno**, italijanska žurnalistka in pisateljica, bo predavala 28. in 29. t. m. v Trstu v gledališču »Fenice« o ženskih vprašanjih.

— **Namestništvo** je izdalo odlok, glasom katerega se bo od 1. julija vnaprej zapiralo trgovine ob 7. uri zvečer, odpiralo pa ob tri četrt na 8. zjutraj.

— **Četrtnova seja mestnega sveta** se je vršila v navzočnosti 55 občinskih svetnikov. Na dnevnem redu je bil proračun. Po županovih pojasnitvah svet. Chiussiju je govoril socialni demokrat Nicolao, kateremu je odgovorjal Fiamin. Nato so prišli na vrsto podpore. Šoli za bolnišnične postrežnice se je naklonilo 15.000 K podpore. Pri točki »ubožnica« se sprejme magistratov predlog za 310.000 K podpore. Ko se je rešilo še nekaj vprašanj in dalo pojasnila, je bila seja zaključena. V petek zvečer je seja nadaljevala.

— **Narodnosocialna mladinska organizacija** sklicuje za nedeljo 28. t. m. zjutraj ob 10. uri sestanek v dvorani NDO. Ker je dnevni red sestanka zelo važen, prosimo vse brate, da se tega sestanka polnoštevilno udeležijo.

— **Nekatere novice** v včerajšnji številki so zakasnele zaradi poštne nerednosti. Čitatelji naj nam oprostite, ker nismo pri tem ni prav nič krivi. Pri Sv. Jakobu sta bila v četrtek zvečer aretirana dva zakonska, katerima je policija prišla na sled, da sta pitala nekoga otroka, ki jima je bil izročen v rejo, z odpadki. Če se zadeva objasni, bomo poročali obširneje.

— **Homoseksualen Albanec?** Policija je aretirala 24letnega težaka Demetrija Tosca iz Drača, ki je pomnil ekemu 12letnemu dečku J. Calovini denar in ga hotel spraviti s seboj v kopeli. Calovini je ponudbe odklonil in ni hotel o vsiljivem Albanecu vedeti ničesar. Albanec pa ravno narobe. No, veselje je bilo prestri-

ženo na trgu Caserma, kjer je Calovini Tosca velel aretirati. Tosca se je na komisariatu izgovarjal prav po »albansko«, vsled česar so ga zaprli. Bo vsaj vedel, kako je pri nas v zaporu.

— **Ključ in denar.** Aretirani je bil kuharski pomočnik na parniku »Boemia«, 22letni E. Dvorak iz Maribora. Dvorak je obdolžen tatvine 50 kron. Ko ga je vprašali, kako in kaj, je povedal, da je našel ključ kovčega, ki je bil lastnina kuharja Ernesta Garaesa, na tleh. Za kratek čas je šel z njim poskušat ključavnice. Sreča ga je iskala. S ključem je odprl Garaesov kovčeg in vzel iz njega 50 kron. Za zabavo in kratek čas, Zdal čepi.

— **Dunaj-Trst.** Kdo ne bi se vozil zastoni! Če se človek pelje po tej progi, vidi mesta in vasi in opazuje ljudi in njihove šege. Seveda, je toliko časa, dokler ga ne pograbi policija. To je moral poskusiti tudi 17letni težak Anton Koudelka iz Dunaja. Koudelka se je pripeljal srečno do Nabrežine, pa je hotel še naprej. In ker ni šlo zastoni, ga je sprevodnik zalotil v Nabrežini brez listka. Koudelka se je kesal, da ni izstopil vsaj eno postajo prej. V Trstu si še mesta ni utegnil ogledati, ker je moral hitro pod streho. Pač žalostno potovanje!

— **Posilstva** je obtožen 26letni mehanik S. Polli, ki je, po policijskem zapisniku, kakor je izpovedala M. Montanari, dne 20. maja posilil njeno 19letno hčer Alojzijo. Pollija so zaprli, čeprav se je izgovarjal.

TEŽKA NESREČA V PROSTI LUKI.

Trst, 26. junija.

Okolo opoldneva se je pripetila danes na parniku »Clara«, ki je last Austro-Americane, težka smrtna nesreča, katere žrtev je postal 42letni težak Ivan Franza. Franza je težko dvigalo omenjenega parnika tako poškodoval, da je bil v hipu mrtev. Poleg Franza je bil ranjen tudi neki delavec Rebec, ki je hotel Franzi na pomoč. Rebec je le lahko poškodovan. — Na mesto nesreče je dospela sodna komisija, ki je o dogodku sestavila zapisnik. Rešilna postaja je mogla pomoči Rebecu. Franza so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Justu.

TATVINA 1200 KRON.

Trst, 26. junija.

Prošlo noč so tatovi okradli trgovino A. Zgurja, ki se nahaja v ulici S. Lazzaro št. 10. Ko so tatovi vstopili v trgovino, so preiskali vse predale in pobrali iz njih denar. Vsega skupaj so odnesli čez 1200 K. Po tatvini so se zlikovci še napili. Trgovina je bila zavarovana. O tatovih ni sledu.

Slovinci! Kupite sokolske diplome!

„Parkelj“.

Oni da je šel 31letni hlapec Karol Osel iz Malih Vižmarij z več tovariši: po vasi. Pomenkovali so se toinoino: o vremenu, o letini, o dežju, o košnji, o žitu itd.

Ko so prišli fantje do V. nškov liše, katere posestnik je oče Kaiser, je rekel Osel svojim tovarišem: »Glejte, tamle oni hiši se pravi pri Anžku, tam spodaj pri baronu, tukaj pa pri parklju. Pri parklju je še ena opeka ubita, tako da bo dež lil na parklja.«

— **„Parkelj“** je to slišal. To se pravi posestnik Kaiser. Neki zloben jezik je raznesel tega parklja po Vižmarjih. In kakor se ljudi prej prime slaba beseda nego dobra, tako se je tudi Vižmarčanov prijel ta »parkelj«. Očetu Kaiserju pa ta parkelj prav nič ne ugaša. Kako pride do tega, da ga bodo sedaj ljudje pitali s parkljem, ko je pri hiši pravilno ime in sicer »pri Klanšku« ali pa »pri Kovčcu«.

Zato je bil Kaiser silno jezen in to po pravici, ko je izrekel Osel omenjene besede. »Le počakaj, Osel, jaz ti že pokažem parkeljna, ampak ne tu; nekje drugod.«

Tako je prišel »parkelj« pred ljubljansko okrajno sodišče. Kaiser je tožil Osla zaradi razžaljenja časti. Osel se je zagovarjal, češ da ni hotel s tem priinkom žaliti Kaiserja, ampak da je rekel to samo iz navade, ker tudi drugi ljudje pravijo Kaiserju po domače »parkelj«.

Oslov odgovor pa ni obveljal. Sodišče mu je prisodilo osem dni zapora.

„Pri vas je tako, kakor na trinajst!“

Ženske iz cegelnice pri Laverici so hude kakor zlobi. Pa ne vse, samo nekatere. Pa trmaste so tudi. Pa ne

vse, samo nekatere. Pa jeznorite so tudi. Pa ne vse, samo nekatere.

Lep ceglinski eksemplar se je pokazal v sredo pred sodiščem v osebi Marije Oljkarjeve, delavke iz cegelnice št. 37.

Oljkarjeva je sama doma s svojimi otroki, ki pa so vsi še majhni. Moža ima v Ameriki.

Oljkarjeva je v hudi jezi s Škrjančevu rodbino. Bogve zakaj. Menda zato, ker jo je njena sestra Katra zapustila in šla služiti k Škrjančevim. Med obema hišama, med Oljkarjevo in med Škrjančevu, vlada prav odkritosrčno in iskreno sovražstvo. Če prestopi kako pišče te ali one gospodinje malo čez domačo mejo, je že ogenj v strehi, to se pravi v jezikih. Nežne besede najzibanejših sorte krožijo nad ženskimi hudourniki. Stisnjene pesti, krepelca in tako dalje. Oni dan je bil že zopet špetir. Oljkarjeva se je silno razkoračila nad Škrjančevimi. Kar vrelo ji je iz ust.

»Cele noči se shajajo pri vas moški, veste,« je drdrala Oljkarjeva. »Pri vas je tako kakor na številki trinajst ...«

»Ali si slišala, Katra, kaj pravi?«

»Ali si ti slišala? Boš za pričo, veš.«

Ženske so vzele vsaka svojo mareljo, pa so šle v Ljubljano na sodišče po pravico.

»Oljkar, ali ste res rekli te besede Škrjančevim?«

»Res sem jim rekla, pa jim tudi še bom, če me ne bodo pustile pri miru. Gospod sodnik, one hodijo trkat na okno moje hiše in mi strašijo otroke.«

»Pa ne bi hoteli vi prositi Škrjančeve odpuščanja za vaše grde besede?«

»Jel, ko ne naredim tega za nič na svetu.«

»Pa boste zaprti.«

»Pa naj bom.«

»Kaj pa z vašimi otroki?«

»Naj bo, kar hoče.«

»Ali se vam nič ne smilijo?«

»Naj bo, kar hoče.«

Deset dni zapora.

Oljkarjeva se je ježno obrnila na peti, rekla je med vrati Škrjančevim še »prasece« in je izginila iz sodne dvorane.

Spominjajte se dijaškega društva „Domovina“!

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

PLATENBRIDERJI GREDO V ALBANIJO.

Dunaj, 26. junija. Naposled bo pa Dunaj vendar imel eno korist od Albanije in albanskih homatij. Vse namreč kaže na to, da se bo zmanjšalo število dunajskih barab, takozvanih platenbrüderjev. Na Dunaju so namreč začeli zbirati prostovoljce za kneza Wleda. Nabiranje je protipostavno, toda oblasti se ne ganejo, bodisi zato, ker mislijo, da so v nevarnosti avstrijski interesi v Albaniji ali pa zato, da se na lep način iznebijo potepuhov in svedrovcev, raznih hohštaperskih »baronov« in druge zalege. Do večera se je naletelo teh tihcev že 1800. Vsi so korajžni in bojaželni, ampak Albanci jih bodo že naučili kozjih molitvic.

POLOŽAJ V DRAČU.

Drač, 26. junija. Neka zakasnela vest s 25. junija zvečer ob 9. uri poroča, da je vest inozemskih listov v Albaniji in v Draču, da se ni ničesar novega zgodilo. Mesto Drač se o zajetju Prenk Bib Dode izmišljena, na vse pretege utrjuje; pomirje je poteklo in bilo podaljšano do nocojšnega večera.

Z juga prihajajo nepovoljna poročila. Valona je v veliki nevarnosti. Brambo organizuje izmael Kemal.

Drač, 26. junija. Druga zakasnela vest poroča: ker je nocoj konec premirja, pričakuje se za jutrišnji dan artiljerijski naskok. Na suhem bodo na sovražne pozicije streljale vladne čete, z mornja jih bo pa v smeri proti Kavaji bombardirala »Hercgovina«.

RUMUNIJA.

Bukarešt, 26. junija. Rumunski kralj si prizadeva, da bi pridobil veslele za pomoč Wledu. Veslele niso nič kaj navdušene.

KONKORDAT.

Berlin, 26. junija. »Vossische Ztg.« piše, da pomeni konkordat med

kraljem Petrom in papežem udarec za Avstrijo, ker ne bo mogla nič več delati politike med katoliki v Srbiji potom škofov.

GRŠKA MOBILIZIRA.

Atene, 26. junija. Uradno: Vsled povečanja brodograjske in vsled velikih mornarških manevrov, ki se začnejo prihodnji teden, je vpoklicanih 7 razredov mornariške rezerve. (To je že skoraj popolna mobilizacija.)

POTRES NA SUMATRI.

Batavia, 26. junija. Na Sumatri je divjal silen potres, ki je pretrgal vse telegrafične žice, podmorski kabel, razdeljal mnogo poslopj, med njimi tudi uradno poslopje in zahteval mnogo človeških žrtvev.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to stroko spadajoče blago dobite najceneje v :

specijalni trgovini **A. & E. Skaberné**

Mestni trg št. 10.

Velika izbira! Solidna postrežba!

Mednarodno spedijsko podjetje R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1876. Telefon št. 60.

Podjetje za prevozno ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicijska in skladišča. — Ekspresni promet obojestr. — Transport in shranitev mobilij. — Agentura avstrijskega Lloydja. — Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

FRAN KRAIGHER

Krojaški mojster

Gospodska ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga večno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju.

K zgradbi železnice Kraljevo-Raška v Srbiji sprejem

500 delavcev

pod sedežimi pogoji: zidarje od 6 do 8 K, minerje od 5 do 7 K, navadne delavce od 3 do 5 K dnevno. — Sprejem tudi

dva dobra polirja

plača 10 K. Nastop takoj. Vožnja stane 30 K in se nobenemu ne pošlje, vsak mora priti na svoje stroške. Imeti mora potni list.

Ivan Prešeren, podjetnik, Kraljevo, (Srbija).

Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!

Izgotovljene štedilnike

solidno domače delo, prodaja po jako nizkih cenah

Rudolf Geyer, ključar, mojster, Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10.

priporoča tudi vsa v stroko spadajoča dela, vrtno, stopniščne in balkonske ograje, rastlinjake, l. t. d., ter vsa popravila.

F. K. KAISER, puškar, Ljubljana, Selenburgova ulica št. 6.

Puške, samokresi, avtomatične pištole, lov-ske priprave, popravila.

Topič „SALUT“.

Priprave za ribištvo! Umetalni ogenj! C. kr. prodaja smodnika! Pišite po novi cenik!

Mali oglasi.

Od 4 K 90 v naprej hišne halje, vse velikosti in barve. Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Mestni trg 5-6.

Plašče (Arbeitsmänteln) v vseh barvah, priporoča gg. zdravnikom, lekarnikom, magistrim, zobozdravnikom, brivcem, specerijskim in ti-skarskim pomočnikom po nizki ceni konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19. 607-10

Damsko kolo, skoraj novo, se ceno proda. Naslov v »Anončni ekspedicijski« v Ljubljani. 599-3.

Dvignite pismo Milka P. Post restante Station 12. T-t. 610-2

Sladko vino

za dame zdravniško priporočeno in močno vino iz južne Dalmacije pri-poroča

M. Žerjav, Strelška ulica št. 31.

Realec

nižjih razredov se sprejme pri-hodnje šolsko leto v popolno oskrb in strogo nadzorstvo k do-mačemu četrtišolcu.

Naslov: Poštni predal 15, Ljubljana.

K. LINHART

urar

Ljubljana, Marije Ter. c. 7.

Zaloga vseh vrst žepnih ur, zlasti „Omega“, nkljaste in srebrne, dalje ur na nhalo, stenske ure in budilke.

Specialist za popravila.

Na izbirno pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna trdka:

BLUZE

M. Kristofič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljava v

otroških oblekah

in rojsni opravi

Najbolji so danes

Grizner šivalni stroji

Garancija 10 let.

Krogičen tek (Kugellager). V robu jila je 2 1/2 milijona. Zadržuje čvrsto, posiljene pred.

Stroj veže (šiva) maši nogavice in perilo.

Od 1. julija Sv. Petra nasip št. 7 (za vodo poleg gostilne pri fajmoštru).

Josip Petelinc,

Ljubljana, Križevniška ulica 7.

Stroji za vsako obrt in kolesa.

Lasne kite

najfinije kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lasne in brado „Neril“ po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli

brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1,

(vogal Mestnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okus-no. Kupuje zmešane in rezane ženske lasne.

Zastopniki

za Kranjsko se iščejo proti visoki proviziji.

Po kratkem službovanju na poskušnjo zagotovljeno mesto s pokojnino.

Ponudbe naj se vpošljejo na „Dunajsko mestno zavarovalnico“, Gradec, Herren-gasse št. 11.

Važno za „Sokole“!

Ravno kar sem dobil jako lične Sokolske spominske znake. Cena 60 vin.

Ker sem edini pooblaščen od „Slovenske Sokolske Zveze“, sem prepričan, da bodejo brati „Sokoli“ segali po istih, osobito pa še, ko je polovico čistega dobička v prid „Slovenski Sokolski Zvezi“. Pri naročilu več komadov dam primeren popust. Se priporoča

MILKO KRAPEŠ, urar in trgovec,
Ljubljana, Jurčičev trg št. 3.

Zaradi pozne sezije.

Prodajam se moji zalogi nahajajoče se damske slavnike kakor tudi različni nakit po globoko znižanih cenah

MINKA HORVAT, modistka

LJUBLJANA, Stari trg št. 21.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Fceeten oddelek v prvem nadstropju

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Važno za gospodinje:

Brez konkurence!

M. Spreitzer, skladišče,

Vojaška ulica št. 2, na Taborju v lastni hiši

Telefon št. 245. v Ljubljani. Telefon št. 245.

P. n. Vljudo naznanjam cene moje različne kave, in sicer:

Surova kava:

St. 1. Santos	K 2-30	St. 13. Quademala	K 3-30
2. Rio	2-30	14. Perl-Santos	3-30
3. Santos	2-40	15. Java, zlato-rumena	3-10
4. Santos lave	2-50	16. Zlato-rumena, navad.	3-20
5.	2-80	17. Maragogype	3-30
6.	3-10	18. Liberia	3-40
7.	3-10	19. Portoriko	3-20
8. Minas	2-70	20. Portoriko Pinaldini	3-60
9. Salvador	3-30	21. Cuba, zelo fina	3-50
10.	3-20	22. Ceylon, zelo fina	3-60
11. Quademala	3-10	23. Castorica, najfin.	3-80
12.	3-20		

Pražena kava:

St. 1.	K 2-70	St. 3.	K 3-30	St. 5.	K 3-30	St. 7.	K 3-60
2.	2-90	4.	3-20	6.	3-40	8.	3-80

Naročila od 1 do 4 1/2 kg dostavljam franco v hišo. — Pri pošiljatelj po pošti se zviša cena pri vsakem kilogramu za 20 v in dostavljam istotako franco. Zamotenje se ne računa. — Na željo pošljem vseh 24 vzorcev od surove kave v skupni teži od 1/4 kg za K 1- franko na dom.

Priporočam se in bilježim z vsem spoštovanjem

M. Spreitzer.

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice, gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od K	8-12-15- naprej
Cele obleke za dečke	4-6-8-10-12-15-18-20-22-24-26-28-30-32-34-36-38-40-42-44-46-48-50-52-54-56-58-60-62-64-66-68-70-72-74-76-78-80-82-84-86-88-90-92-94-96-98-100-102-104-106-108-110-112-114-116-118-120-122-124-126-128-130-132-134-136-138-140-142-144-146-148-150-152-154-156-158-160-162-164-166-168-170-172-174-176-178-180-182-184-186-188-190-192-194-196-198-200-202-204-206-208-210-212-214-216-218-220-222-224-226-228-230-232-234-236-238-240-242-244-246-248-250-252-254-256-258-260-262-264-266-268-270-272-274-276-278-280-282-284-286-288-290-292-294-296-298-300-302-304-306-308-310-312-314-316-318-320-322-324-326-328-330-332-334-336-338-340-342-344-346-348-350-352-354-356-358-360-362-364-366-368-370-372-374-376-378-380-382-384-386-388-390-392-394-396-398-400-402-404-406-408-410-412-414-416-418-420-422-424-426-428-430-432-434-436-438-440-442-444-446-448-450-452-454-456-458-460-462-464-466-468-470-472-474-476-478-480-482-484-486-488-490-492-494-496-498-500-502-504-506-508-510-512-514-516-518-520-522-524-526-528-530-532-534-536-538-540-542-544-546-548-550-552-554-556-558-560-562-564-566-568-570-572-574-576-578-580-582-584-586-588-590-592-594-596-598-600-602-604-606-608-610-612-614-616-618-620-622-624-626-628-630-632-634-636-638-640-642-644-646-648-650-652-654-656-658-660-662-664-666-668-670-672-674-676-678-680-682-684-686-688-690-692-694-696-698-700-702-704-706-708-710-712-714-716-718-720-722-724-726-728-730-732-734-736-738-740-742-744-746-748-750-752-754-756-758-760-762-764-766-768-770-772-774-776-778-780-782-784-786-788-790-792-794-796-798-800-802-804-806-808-810-812-814-816-818-820-822-824-826-828-830-832-834-836-838-840-842-844-846-848-850-852-854-856-858-860-862-864-866-868-870-872-874-876-878-880-882-884-886-888-890-892-894-896-898-900-902-904-906-908-910-912-914-916-918-920-922-924-926-928-930-932-934-936-938-940-942-944-946-948-950-952-954-956-958-960-962-964-966-968-970-972-974-976-978-980-982-984-986-988-990-992-994-996-998-1000-1002-1004-1006-1008-1010-1012-1014-1016-1018-1020-1022-1024-1026-1028-1030-1032-1034-1036-1038-1040-1042-1044-1046-1048-1050-1052-1054-1056-1058-1060-1062-1064-1066-1068-1070-1072-1074-1076-1078-1080-1082-1084-1086-1088-1090-1092-1094-1096-1098-1100-1102-1104-1106-1108-1110-1112-1114-1116-1118-1120-1122-1124-1126-1128-1130-1132-1134-1136-1138-1140-1142-1144-1146-1148-1150-1152-1154-1156-1158-1160-1162-1164-1166-1168-1170-1172-1174-1176-1178-1180-1182-1184-1186-1188-1190-1192-1194-1196-1198-1200-1202-1204-1206-1208-1210-1212-1214-1216-1218-1220-1222-1224-1226-1228-1230-1232-1234-1236-1238-1240-1242-1244-1246-1248-1250-1252-1254-1256-1258-1260-1262-1264-1266-1268-1270-1272-1274-1276-1278-1280-1282-1284-1286-1288-1290-1292-1294-1296-1298-1300-1302-1304-1306-1308-1310-1312-1314-1316-1318-1320-1322-1324-1326-1328-1330-1332-1334-1336-1338-1340-1342-1344-1346-1348-1350-1352-1354-1356-1358-1360-1362-1364-1366-1368-1370-1372-1374-1376-1378-1380-1382-1384-1386-1388-1390-1392-1394-1396-1398-1400-1402-1404-1406-1408-1410-1412-1414-1416-1418-1420-1422-1424-1426-1428-1430-1432-1434-1436-1438-1440-1442-1444-1446-1448-1450-1452-1454-1456-1458-1460-1462-1464-1466-1468-1470-1472-1474-1476-1478-1480-1482-1484-1486-1488-1490-1492-1494-1496-1498-1500-1502-1504-1506-1508-1510-1512-1514-1516-1518-1520-1522-1524-1526-1528-1530-1532-1534-1536-1538-1540-1542-1544-1546-1548-1550-1552-1554-1556-1558-1560-1562-1564-1566-1568-1570-1572-1574-1576-1578-1580-1582-1584-1586-1588-1590-1592-1594-1596-1598-1600-1602-1604-1606-1608-1610-1612-1614-1616-1618-1620-1622-1624-1626-1628-1630-1632-1634-1636-1638-1640-1642-1644-1646-1648-1650-1652-1654-1656-1658-1660-1662-1664-1666-1668-1670-1672-1674-1676-1678-1680-1682-1684-1686-1688-1690-1692-1694-1696-1698-1700-1702-1704-1706-1708-1710-1712-1714-1716-1718-1720-1722-1724-1726-1728-1730-1732-1734-1736-1738-1740-1742-1744-1746-1748-1750-1752-1754-1756-1758-1760-1762-1764-1766-1768-1770-1772-1774-1776-1778-1780-1782-1784-1786-1788-1790-1792-1794-1796-1798-1800-1802-1804-1806-1808-1810-1812-1814-1816-1818-1820-1822-1824-1826-1828-1830-1832-1834-1836-1838-1840-1842-1844-1846-1848-1850-1852-1854-1856-1858-1860-1862-1864-1866-1868-1870-1872-1874-1876-1878-1880-1882-1884-1886-1888-1890-1892-1894-1896-1898-1900-1902-1904-1906-1908-1910-1912-1914-1916-1918-1920-1922-1924-1926-1928-1930-1932-1934-1936-1938-1940-1942-1944-1946-1948-1950-1952-1954-1956-1958-1960-1962-1964-1966-1968-1970-1972-1974-1976-1978-1980-1982-1984-1986-1988-1990-1992-1994-1996-1998-2000-2002-2004-2006-2008-2010-2012-2014-2016-2018-2020-2022-2024-2026-2028-2030-2032-2034-2036-2038-2040-2042-2044-2046-2048-2050-2052-2054-2056-2058-2060-2062-2064-2066-2068-2070-2072-2074-2076-2078-2080-2082-2084-2086-2088-2090-2092-2094-2096-2098-2100-2102-2104-2106-2108-2110-2112-2114-2116-2118-2120-2122-2124-2126-2128-2130-2132-2134-2136-2138-2140-2142-2144-2146-2148-2150-2152-2154-2156-2158-2160-2162-2164-2166-2168-2170-2172-2174-2176-2178-2180-2182-2184-2186-2188-2190-2192-2194-2196-2198-2200-2202-2204-2206-2208-2210-2212-2214-2216-2218-2220-2222-2224-2226-2228-2230-2232-2234-2236-2238-2240-2242-2244-2246-2248-2250-2252-2254-2256-2258-2260-2262-2264-2266-2268-2270-2272-2274-2276-2278-2280-2282-2284-2286-2288-2290-2292-2294-2296-2298-2300-2302-2304-2306-2308-2310-2312-2314-2316-2318-2320-2322-2324-2326-2328-2330-2332-2334-2336-2338-2340-2342-2344-2346-2348-2350-2352-2354-2356-2358-2360-2362-2364-2366-2368-2370-2372-2374-2376-2378-2380-2382-2384-2386-2388-2390-2392-2394-2396-2398-2400-2402-2404-2406-2408-2410-2412-2414-2416-2418-2420-2422-2424-2426-2428-2430-2432-2434-2436-2438-2440-2442-2444-2446-2448-2450-2452-2454-2456-2458-2460-2462-2464-2466-2468-2470-2472-2474-2476-2478-2480-2482-2484-2486-2488-2490-2492-2494-2496-2498-2500-2502-2504-2506-2508-2510-2512-2514-2516-2518-2520-2522-2524-2526-2528-2530-2532-2534-2536-2538-2540-2542-2544-2546-2548-2550-2552-2554-2556-2558-2560-2562-2564-2566-2568-2570-2572-2574-2576-2578-2580-2582-2584-2586-2588-2590-2592-2594-2596-2598-2600-2602-2604-2606-2608-2610-2612-2614-2616-2618-2620-2622-2624-26